

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

Органъ на Българско-
то малцинство отъ
Румъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година .300 лей
За 6 месеца . 160 „

Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazarjic

НАРОДНИ ВРАГОВЕ

Нашия народъ е единство, обединение и съгласие, за да се справимъ съ удали, които ни сполетяватъ отъ толкова страни, индигенцията на българското малцинство отъ Румъния прави всичко възможно, за да насажда взаимна вражда, да развие микроба на единението и самоунижението.

Ние казахме интелегентна на българското малцинство. Може би, сгръбнахме. Защото и фактически хората, които ръководятъ всички разкол-

нически инициативи между насъ, сж индивиди съ съмнителна културна подготовка. Тия блудни синове, ръководени било отъ лични съображения и дребнави задъвки, било отъ полъзновения, свършено чужди на добре разбранитъ интереси на нашия народъ, не се спиратъ предъ нищо въ своитъ разрушителни похвати.

Дългъ се налага на всички съзнателни българи да ги отминатъ съ презрението, съ което се удостоаватъ народнитъ врагове.

ПЪТОВЕ НА СОЛИДАРНОСТЪ

отъ всички страни

Адвоката Антоанъ Чоаня, нотари отъ голъбанатската община, ни изпраща дълго писмо, въ което ни оли да изразимъ „признателността на българитъ въ селата Бреца и Дента за вниманието, което доброджани сж засвидетелствували на нашитъ задкарпатски братя, изпращайки своя делегация на българския денъ въ Бешеновъ и сжщевременно подчертаватъ, своята безрезервна солидарностъ въ всички сънародници отъ разстоянието“.

Вчера пощата ни донесе още едно горещо послание за братско сътрудничество и взаимно обичуване.

Трима студенти, отъ с. Българска Иванозка (Беларбия) ни пишатъ: „Искаме да четемъ „Добруджански гласъ“ редовно, но това ни е невъзможно, защото ние сами не го получаваме, а си го добавяме странично, тъй това не осигурява постоянното му споденение.“

Ние сме синове на България. Никога не сме били въ български школи, но усещаме да бие сърцето въ гърдитъ ни паразно съ вашето

сърдце, а кръвта въ жилитъ ни е еднаква съ вашата. Ние се вдъхновяваме отъ идеалитъ, които васъ ръководятъ и желаемъ, горещо желаемъ да влеземъ въ близки връзки съ васъ!“

Тия искрени изповѣди, чийто писменъ изразъ ние запазиме въ оригиналъ, сж най-блестящото доказателство, че е време вече румънскитъ граждани отъ български произходъ да се замислятъ сериозно за своето обединение въ една, могъща, надпартийна организация.

С.

Изъ нерадия животъ НА ИЗСЕЛНИЦИТЪ

Малолѣтниятъ Господинъ В. Вълчановъ, на 15 год. възраст отъ с. Баларжа, преди два месеца избѣгалъ въ България, жестоко подмаменъ отъ свои хора, че тамъ го очаква приказенъ животъ: — ще му дадатъ нишви и много други блага, ще работи, ще забогатѣе и...

Следъ два месеца, предстояване въ чужбина, обаче, тия „свои хора“ го пра-

ЛЮБЕНЪ П. СТАНЧЕВЪ

При българитъ отъ Банатъ

Мойтъ най-хубави дни вие сътворихте,
най-хубавото въ душата си вамъ завещахъ...

Възторга ми отъ няколко дневното ми престояване между нашитъ кръвни братя отъ далечния Банатъ е тъй вихренъ, тъй голѣмъ, што ми се струва, че не бихъ намѣрилъ думи, не бихъ открилъ начинъ да го изразя. Но тъй е по-добре: най-хубавитъ моменти, които човѣкъ изживѣва, оставатъ свидно таени въ глѣбинитъ на неговата душа, кждето съ егонизма за най-чистата наслада надниква въ минути на тиха скръбъ, на разочарования и горчиви усѣти, които живота тъй често поднася.

Тукъ ще разкажа факти и впечатления отъ пребиваването ми задъ Карпатитъ.

Едно горещо писмо и една телеграма ни поканиха да присѣтствуваме на „Българския денъ“, който редакцията на „Банатски български гласникъ“ и пѣвчески-тъ дружества отъ Бешеновъ и Винга организиратъ за 15 августъ т. г. въ с. Старий Бешеновъ.

Вечерта, на 12 августъ, придруженъ отъ трима приятели потеглихъ за дългия път. Следъ деконощно пътуване пристигнахме въ Темизваръ, хубавъ, кокетно устроенъ градъ, съ европейски видъ, чийто модерна уредба се дължи на покойния д-ръ Кароль Телбисъ, кметувалъ презъ унгарския режимъ 25 години непрекъснато. Този заслужилъ мажъ е отъ чисто българско произхождение, билейки роденъ въ Старий Бешеновъ. На негово име е билъ

кръстенъ най-хубавия площадъ на града, а понастоящемъ само една малка, скромна улица носи името му...

На сугринята алака ни понесе къмъ Бешеновъ. Безкрайно поле се разтигаше и ни разказваше тайната, която е разковничето за преселването на чипровскитъ и крайдунавски българи по тия тъй далечни мѣста. Следъ двучасовъ пътъ пристигнахме на гарата, кждето за наша най-голѣма изненада ни очакваха множество посрещачи, между които: стария учителъ г. П. Телбисъ, г. Кароль Телбисъ, редактора на „Гласника“, д-ръ Петъръ Телбисъ, младия енергиченъ водачъ, инженеръ-агрономъ Ник. Чоканъ и др. Въ четири елгантни файтончета, (които тукъ наричатъ „каруци“, а на нашитъ каруци казватъ „кучин“) теглени отъ прекрасни коне (само за една коня на стопанина Стояновъ, въ чийто флетонъ се качихъ азъ, му е било предлагано на скоро 25.000 лей, цена, която той не харесалъ), потеглихме за селото, отстоящо отъ гарата на километъръ. Въ първитъ улици, презъ които минахме, видѣхме знака на голѣмия празникъ...

Господи, какъвъ празникъ: единъ народъ празнуваше великия денъ на своето могъщо възраждане!

Въ центъра на селото, предъ църквата се бѣше събралъ отъ двѣтъ страни на улицата хиляденъ народъ. Когато се зададе нашия кортежъ се надигна мощно, вдъхновено: „Ура!“ „Да живѣятъ!“, а духовата музика засвири маршъ.

Първенеца на селото, Георги Велчевъ, ни поздрави съ горещи, искренни слова, а когато азъ му отговорихъ, една вълна на небивалъ ентузиазъмъ се разли наоколо.

Огледахъ се: море отъ хора въ приказни носии, светнали очи и сияещи лица. Отправяме се къмъ църквата, въпрѣки стремежа да бждемъ приближени съ една, чудна дисциплинарностъ ни се открива пътъ.

Църквата е величествена постройка, въпрѣки своята старостъ: днесъ празнувахъ и 132 годишнината ѝ. Народа бѣше заселъ мѣстата по чиноветъ: женитъ отъ лѣво, мъжетъ отъ дѣсно, момитъ и годеницитъ въ срѣдата прави. Голѣмъ органъ аккомпаниреше общитъ молитвени пѣсни, пѣти на български езикъ по „Молитвенната книга“ презедена още презъ 1854 година! Католическия свещеникъ, хърватинъ по произходъ, държашъ „предика“ (проповѣдь) на български.

Следъ църковната служба отидохме въ голѣмия салонъ, кждето бѣше уредена обща трапеза, на която бѣха поканени първенцитъ отъ селото и представителитъ на делегациитъ отъ другитъ банатски села: Винга (бѣха дошли около 50 души въпрѣки далечното разстояние — около 100 километра!) Българска колония, Бреца и Дента. Посрещна ни духовата музика. Г-нь д-ръ Петъръ Телбисъ ни поздрави съ топли слова, пълни съ ентузиазъмъ. Редактора г. К. Телбисъ ме удостои съ най-хубави пожелания, а следъ моя отговоръ хора на Културното д-во отъ Винга изпѣли нѣколко хубави *мѣстни* български (щѣхъ да кажа „пѣлкенски“) народни пѣсни. За да можемъ да бждемъ въ по-интимна срѣда бѣхме „разграбени“ (както се изразява и „Банатски български гласникъ“ въ репортажа си по нашето посещение) отъ мѣстната интелегенция. Понеже бѣхме малко — само четирима — мнозина се зазърнаха явно огорчени, че не завеждатъ у дома си „гостине...“

(Следва)

Две годишна служба въ Германия

Отъ Берлинъ съобщаватъ, че водачътъ на Германия, Хитлеръ, е подписалъ указъ, презъ който задължителната военна служба отъ една година се увеличава на две години.

Това съобщение е разтревожило всички дипломатически канцеларии и особено Франция.

КОПНЕЖЪТЪ КЪМЪ СВОБОДАТА

Е ГЛАСЪ БОЖЕСТВЕНЪ

(ПРОДЪЛЖЕНИЕ ОТЪ МИНАЛИЯ БРОЙ)

ПАТРИАРХЪ ЕФТИМИЙ.

Търново! Вразитъ да го превзематъ не биха могли, не Цариградъ скверенъ е на българитъ храма, ржка тиранинътъ тури на туй гнѣздо отъ орли не съ доблестта си юнашка, а съ коварна измама. Три месеца мори се войска вражеска, многобройна — само този свободата люби, който тиранията мрази — българинъ тукъ не падна въ смъртъ недостойна: старци, жени и мъже — все страшни витязи. Насъ не ще смаже нивга на нечестивеца ржката, че въ борбата и страданието сме израстналь изполинъ, факелъ, който сияе въ вѣковетъ и тъмнината, срещу робството сме ние демони, за свободата — паладинъ. Въ битки кървави не сломиль юначитъ войскари коварство пълнено той извърши — юдинска отплата — врагътъ подмами и изби вси български боляри: народътъ пакъ да не водятъ славно въ борбата. Патриарха нашата отреди предъ всички да се убие, той пръвъ свѣтецъ и герой бѣше въ сѣдбата ни зла; патриархъ Ефтимий трѣбваше днесъ позора да измие, че турска сила не може да срази крепостта — скала. Въ единъ раненъ юнски денъ кръвожадна кавалкада съ вързани ржце на заколѣние поведе Божия служител; тиранитъ грѣмко пируватъ — горки изчадия на ада, българитъ тихо се молятъ като въ свѣтата обителъ. Безкрайна е днесъ скръбта на земята родна и народа, но намъ страданието кали, затова врагътъ не слѣми, българската мжка тукъ приглася цѣлата природа: небето потъмнява, стихийно свѣтка се и гърми. Спокойно пристѣпна първоучителъ снаженъ и благъ, главата къмъ небето издига и тихо се помоли: „Боже, народа ни води срещу всерхристиянския врагъ, който синоветъ ни най-достойни унизи, изколи“. Тогазъ къмъ нашата се обърна и укорни слова загърмѣха надолу низъ Царевецъ и Транезица горда: „Въ тази земя юнака не ще има първа и последна глава докато ние не разгониме османската бѣсна орда.“ И когато нашата заповѣдно най-после палача подкани душилъ пакъ разтърсиха думи свещени последни: „Отъ тѣзи кинжалъ, вериги и презъ срутенитъ зандани зората все ще изгрѣе на усилията победни“. Ножътъ вече замахва джелатинъ като горила кръвъ геройска ще заблѣка и отъ тазъ българска глава; внезапно палачътъ се залюбва, замира агарянскя сила, тѣлца осанка се раздвижва върху шумящата мѣла. Предъ тази османска безстрашна смутъ се и смъртта — Богъ се достига само съ доблестъ, а не съ съ плачъ. Въ мигъ ржка джелатиска потрѣпва, замръзва кръвта и кинжала на земята изпуска обезумелиятъ палачъ. Радостно се разгълнува тука всѣка българска душа, вси турци се разбѣгватъ треперящи отъ уплаха. Ржцетъ развързва и продумва смутениятъ паша: „Патриарсе, върви си, тебе пази и Аллахъ“. Туй чудо небивало народътъ навсѣкжде разнася: по полята родни, горитъ и въ божия храмъ; то съ вѣкове въ вси български сѣрдца ще отглася: Богъ и правдата сж въ борбата водители намъ. Нека азиатцитъ шумятъ, веселятъ се и пируватъ, що Богъ самъ прокля нивга не ще остане така. Духове неспокойни въ кръвъ кълнатъ се и бушуватъ: кинжала този пѣтъ ще размиха нашата ржка. Духътъ мжжественъ на патриархъ Ефтимий победи врага, той въ вѣковетъ не изгасна въ никое българско сѣрдце; ние любимъ свободата, че помнимъ великата тжжа: свѣтецътъ доблестенъ, който спаси ни съ вързани ржце!

ПОПЪ ХАРИТОНЪ

Всѣкога земята българска съ трепетъ отзвукъ пѣсенъта ще шепне на времена злочести, неради. Ние прославихме я не само съ своята потъ и плугъ, но и съ усилията вѣковни на героитъ — грамади. Никого онази славна борба нѣма да забрави докато българинъ живѣе тука на земята: славата още отекватъ чукари, полета и джбрави на битката юнашка въ балканска обителъ свѣта. Въ земята родна камбана църковна щомъ забий душата ни изтерзана не чува само молитвенъ звънъ. Ние мислимъ за попъ Харитонъ, Пармаковъ, отецъ Патомий и отъ вѣковетъ благословения народенъ напѣвъ. Десетъ дни шурмува напраздно нашата разлютенъ не Божията обителъ, на мжже юначни лѣвскето гнѣздо, низамитъ пилѣе духъ въ борбата нивга несмутенъ.

Грѣмковно „ура“ отглася отъ всѣки връхъ и бърдо. За сетенъ пѣтъ нашата разгнѣвено героитъ призовава, че можницъ е падишаха да се предадатъ всички до единъ, но свѣтата обителъ повтаря воеводскитъ слова на земята българска страдална безстрашниятъ синъ: „Ние тука дошли сме всички не милостъ да искамъ отъ васъ, а за народа нашъ геройски да се биемъ и умремъ, пѣтътъ кървавъ чертаемъ на хилядитъ слѣдъ насъ, които султана ще срутятъ и робския яремъ“. „Съ топоветъ гърмете“ изревава нашата поблѣднѣлъ, „желѣзо и огънь нека заровятъ тѣзи гяури зли. Смъртъ сигурна днесъ очаква всѣки, ако отъ васъ би посмѣль нѣкои надъ тѣзи бунтовници полудѣли да се съжали“. И когато паднала бѣше вече и последната стена като стихия морска врѣхлетя юнашката дружина, пѣтъ спасителенъ да си пробие презъ османската вѣлна и честта вѣковна да спаси на славната родина. Герои многобройни паднаха и пѣтъ тѣ си пробиха презъ веригитъ сразени на тиранинътъ обезумѣлъ, но въ тъмнината вразитъ водича-свѣтецъ уловиха съ снага покрита отъ рани, въ боя напѣлно ослѣпялъ. Преди да бѣде обесенъ нашата заповѣдно пожела бунтовникътъ предъ него да доведатъ съ изгорѣлитъ очи — да го похвали, че е юнакъ или се надсмѣе на участъта му зла, това никога нѣкой не ще може достоверно да научи. Едва попъ Харитонъ предъ нашата бѣше се изправилъ кинжалъ бързо извади и османския проповѣдникъ прободѣ, той вторъ кинжалъ въ сѣрдце юнашко бѣше вече забилъ, когато османецътъ се стресна и на помощъ дойде. Смушение раздвижи низами стари и проклети черкези — такъвъ юнакъ безстрашенъ не робска майка бѣ родила, нека султанътъ гяуритъ коли, затваря и бѣси: и надъ него Аллахъ стои съ своето право и сила. И днесъ клепалото талъ като забие народътъ си казва: „Това гласътъ грѣмковенъ е на юначиятъ нашъ попъ, той намъ възвестява, че свободата човѣшка не се смазва нито съ низами безброй, нито пѣкъ съ бесилки и топъ. Момчетата на попъ Харитонъ, Бачо - Киро и Пармаковъ съвестта и покоя смутиха на вѣковния мжжителъ. Този камбаненъ звънъ е намъ всѣкога божественъ зовъ, че жива е нашата вѣра и духътъ на Дръновската обителъ. Ние нивга не преклонихме се предъ ромейския и османския резецъ свободата стана за насъ най-скѣпниятъ алмонъ, защото на подвижитъ чутовни огнения вѣнецъ вързахме навѣки съ духа на попъ Харитонъ“.

АЗЪ СЪМЪ СВОБОДАТА

Азъ съмъ величието, живота, азъ съмъ свободата, азъ правя отъ ада страшенъ всежелания рай и отъ черната чужбина сладкъ роденъ край. Азъ съмъ творецъ на любовта и красотата. Въ живота щастие нося само азъ единъ, азъ правя народитъ доволни, силни и достойни и макаръ да иматъ врагове вѣковни, многобройни надъ земята азъ царувамъ въпрѣки всѣко самъ соличка. Азъ създавамъ всѣка човѣшка наука и прогресъ на бойното поле раздавамъ юнашка победна слава, а въ житейската борба нестихваща и неравна азъ си оставамъ вѣчниятъ кумиръ, копнежъ и честъ. Азъ давамъ на идеала човѣшки устрема, крилата, на природата всемогща освѣтясамъ божественъ чаръ, азъ съмъ гласъ спасителенъ, очакванъ, небесенъ даръ, безсмъртната майка на творческитъ мисли и дѣлата. Азъ държа въ борбата и живота горди челата, затуй за мене се водятъ отъ вѣкове безчетни войни, азъ муза съмъ желана въ всички свѣтове и страни, защото азъ съмъ най-скѣпния алтаръ — свободата. Следъ море отъ сѣзи и кръвъ, стихненъ стремѣжъ, всѣки тука на земята на мене ще се наслаждава, защото азъ съмъ на неизгтсващъ вулканъ горещата лава, азъ съмъ на всички страдащи вѣчниятъ копнежъ.

[С л е д в а]

БОРИСЪ Д. ПОПОВЪ

адвокатъ

На Шадърфанския площадъ срещу гаранъ, въ уличката за префектурата, подъ кабинета на д-ръ Хандниевъ — Базарникъ —

Обранъ магазинъ

Въ миналия брой отбелязахме, че въ града се полага да върлува една пашка банда, която краде и обира всѣко каквото мѣри въ двороветъ на граданитъ.

Завчера, неизвестни крадци обрали желѣзарския магазинъ на Стефанъ П. Сметковъ, въ сѣдката на градъ Крадцитъ незабелязано промѣкнали отъ задния дворъ, счупили странична врата и влѣзли въ магазина, кждето съ всевъзможни инструменти, които сж проданъ, се помѣчили да разбиятъ желѣзната каска. Не успѣли да сторятъ това тѣ задигнали около за хиляди лей стока, 1500 лева отъ чекмеджето и забѣгнали, навѣрно да не бѣдатъ усетени отъ нощната стража.

Това е най-големата кражба въ града, извършена презъ последно време.

ОЩЕ ЕДНО...

Отъ нѣколко време стана личниятъ печатъ отбелязва единъ страненъ случай, който достатъчно опредѣля същността на прекаления патриотизмъ, а именно: въ области населени съ малцинства, при поискване да се заема каквато да е длъжностъ на служба, се искало удостоверение за народностено произходъ!

Ето една необяснима чуждатост! Още повече, че не съществува никакъвъ законъ или нареждане въ това отношение. И тъй като не може да се издава подобно удостоверение, а отъ желанието да постѣпи на служба се иска да го представи, то намѣрило се следния начинъ: надлежитъ общини издаватъ удостоверения, въ които се казвало, че лицето е родено въ Бесарабия, Банатъ, Добруджа и т. н.

Кървави дни въ Испания

Кървавитъ междубособий въ Испания продължаватъ. Победата на възганицитъ е на лице. До какво ожесточение сж достигнали сблъскванията между правителственитъ войски и възганицитъ се вижда отъ факта, че победителитъ отъ дветъ страни, кждето навлизатъ, веднага започватъ да разстрелватъ „противниците“ си. Само въ гр. Бадахосъ и Мерида били застреляни масово по 1000—2000 души, подозрени като „противници“. Споредъ една статистика на мадридското правителство, въ течение на 4 седмици сж паднали 55.000 души убити, отъ който 30.000 души били националисти.

ПОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

АТАХИЗИСЪ НА ПОЛЯЦИТЪ ВЪНЪ ОТЪ ПОЛЩА

[Полякът и държавата, въ която живее]

Полякът трябва да при-
държа държавата, въ коя-
та живее. Законът на
държавата, изработен и
от жителите на
държавата, трябва
да дават право на
полезен гражда-
н на страната, въ коя-
та живее.

Полякът, вън от гра-
дът на Полша, трябва
да защитава смъло
свои права, като е увъ-
рен, че след него не е
правото и справедливостта,
а и цялото велико полски
народ.

Полски поляци трябва
да върват въ бъдещето
полски род, който се
намира въ разгара на свое-
развитие.

Полският език трябва
да бъде въ съзнанието
на поляците вън от
Полша така, щото да бж-
дан въпрос на жи-
вот и смърт, понеже
езика всички поляк
на живот си и чрез
се възобновява, подно-
си и издига.

Полски поляк трябва да
обича полския народ,
на полския народ,
то сж вторият еле-
мент, след езика, чрез
то поляците вън от

Ам. Цвят.

ТАНЦОВА МУЗИКА ВЪ КИ- ЛИЯТА НА СМЪРТТА

Страната на неограничени
възможности ежедневно оп-
раждава това свое име съ все
нови и нови курьози и чудеса.
Най-новата сензация сега иде
от прочутата тъмница Сингъ-
Сингъ. Директора на тъмница-
та е разрешил да се свири
танцова музика въ онзи килия
на затвора, въ който осъдени-
тъ на смърт прекарват сво-
ята последна нощ. Разбира
се, тази музика се свири, ако
осъденият поиска това.

Т. КАРАЙОВОВЪ — София

ПЪРВАТА МИСЪЛЪ ЗА ОСНОВАВАНЕ

на българско княжество въ Добруджа въ началото на XIX вѣкъ

Въ предшестващата статия
ние изложихме бѣството на
българитѣ отъ Източна Бѣл-
гария въ Румѣния въ 1830 г.
и опита на Селимински да
добие чрезъ преговори съ
султана привилегии за тѣхъ
срещу връщането имъ въ оте-
чеството. Но следъ пропадането
на тоя начинъ, полета е била
друга идея — много по ши-
рока — за образуване въ Доб-
руджа на българско княжест-
во — разбира се пакъ съ съ-
гласието на султана.

Представители на тая идея
въ Румѣния сж били освенъ
Селимински още: Василь Не-
новичъ, Михаилъ Кифаловъ,
Василь Елхеръ, Х. Христо,
Х. Жековъ, Йорданъ Деб-
лиевъ, Ради Сарафовъ, Симеонъ
Априловичъ, Василь Х.
Миханловъ, Атанасъ Стояно-
вичъ, Кипиловски и други. Тѣ
сж писали чрезъ Никола Ни-
коловъ въ Цариградъ до князь
Стефанъ Богориди, „за да ги
освѣтли до колко това би бѣ-
ло постижимо“, казва Сели-
мински. Отговорътъ на Нико-
ла е съ следното съдържание:

»Цариградъ, 6 юний 1831 г.
Приятелю Василе (Неновичъ),
Въ началото на този ме-
сецъ ти писахъ презъ Русе и
се надѣвамъ, че си получилъ
писмото ми. Приятелътъ съ
готовност се погрижи за из-
вестния въпросъ. Обаче, не
трябва никакъ да поменуваме
името му, нито да дадете да
се разбере за посрѣдничест-
вото му. Избранитѣ частъ по-
скоро трябва да дойдатъ при
русенския валия, който ще се
погрижи за безопасността при
пътуването имъ, а тѣ да след-
ватъ неговитѣ наставления.
Щомъ пристигнатъ тукъ да о-
тидатъ при известния при-
ятель, безъ да съобщаватъ по
въпроса никому, защото въ-
просътъ е таенъ по много при-
чини и има нужда отъ крайна
предпазливостъ. Ако това ста-
не такъ, може много да се на-
дѣваме, тъй като известниятъ
има добро предразположение
и много сръдства за неговото
разрешение.

Не съмъ получилъ писмо
отъ тебе ни по пощата, ни
друго яче, освенъ онова съ
Моранти. Моля, постарай се
да изпратишъ приключенитѣ
тукъ писма бързо и сигурно,
за което ще ме задължишъ.

Поздравя всички приятели.
Здравей.

Твоя старъ и искренъ при-
ятель: Н. Николовъ.
Нека отбележимъ тука, че
условнитѣ изрази „известниятъ
въпросъ“ се отнася до обра-
зуването на проектираното
княжество, а „приятелътъ“ и
известниятъ“ до князь Бого-
риди.

Селимински бележи, че следъ
дълги съвѣщания, най-после

били избрани като представи-
тели за Цариградъ той и Геор-
ги Икономовъ отъ Свищовъ.
Но поради избухналата то-
газъ холера въ Румѣния и
Турция, нашитѣ родолюбци се
рабѣтали безъ да взематъ о-
кончателно решение и засръд-
ствата. Така се минало цѣло
лѣто. Презъ това време Ата-
насъ Неновичъ обикалялъ бѣл-
гарскитѣ села въ Румѣния и
открито говорилъ на селянитѣ
да се готвятъ за ново пресе-
ляване въ Добруджа. По поводъ
на това и за да избързатъ да
избиратъ земи, нѣкои селяни
подали заявление до генералъ
Киселева съ молба да имъ се
позволи да идатъ въ Добруд-
жа. По тоя начинъ е била раз-
нишена и тайната. Отъ друга
страна Михаилъ Германъ, бѣл-
гаринъ отъ Банско и пред-
ставитель на князь Милоша въ
Букурешъ, презъ време на
пребиваването му въ Цариг-
радъ, е билъ запитанъ отъ
князь Богориди, на когото
далъ неблагоприятни сведения
по предмета. Селимински бе-
лежи, че не знае дали Германъ
е направилъ това отъ завистъ
и злоба, но на всѣки случай
той призналъ предъ нашия ав-
торъ и Мустакога своето по-
ведение предъ Богориди. Тая
непоука е имала и друго
едно неблагоприятно послед-
ствие: по решение на влашко-
то правителство било премах-
нато представителството на
българитѣ-колонисти, а пред-

ставителътъ Василь Неновичъ
е билъ уволненъ и отъ длъж-
ността учителъ по славянска
филология.

Селимински е билъ жестоко
поразенъ отъ тоя неуспѣхъ.
Свонитѣ чувства по тоя по-
водъ той изливна въ следната
бележка.

„О, да бѣхъ способенъ
самъ да извърша потребното,
тази велика идея непременно
щѣше да се осъществи, стига
да имашъ за стратигици пре-
мето, желанието на князь Бо-
гориди и разположението на
Високата Порта“. Следъ като
излага схващанията си за гол-
зата отъ образуването на по-
добно княжество за Турция и
насъ, той заключава: „Главното
бѣ да се образува едно
народно княжество, зависимо
отъ Високата порта, съ народ-
ни права и закони — ала гдѣ-
то много пътили пиятъ, как-
во сѣмва“.

Но, изглежда, нашиятъ неу-
поритѣ родолюбецъ не се е
отчаялъ и отъ тоя неуспѣхъ.
Понеже една отъ причинитѣ
— ако не и главната — за не-
успѣха била липсата на гото-
ви сръдства за заминаването
на делегатитѣ за Цариградъ,
той си е турилъ на ума да
обезпечи тия сръдства за
другъ подобенъ случай. Съ
съдействието на Михаилъ Ки-
фаловъ и Василь Неновичъ,
решено било да се създаде
„народна каса“, която имала
кратковремененъ успѣхъ.

СИЛИСТРЕНСКО БЪЛГ. ЧАСТНО ПЪРВО УЧИЛИЩЕ СЪ ПРАВО НА ОБЩЕСТВЕНОСТЪ

СЪОБЩЕНИЕ

Записването на ученицитѣ и ученичкитѣ при Българ-
гарското Частно Първоначално училище съ право на об-
щественостъ въ гр. Силистра за новата 1936—1937 учебна
година ще започне ВТОРНИКЪ — 1 септември и ще про-
дължи до СРЪДА — 9 септември включително. Записва-
нето ще става въ канцеларията на училището всѣки при-
сѣственъ денъ отъ 8 до 12 часа преди пладне и отъ 2 до
5 часа следъ пладне.

Дирекцията съобщава на родителитѣ за знани още
следното:

1. Понеже броятъ на ученицитѣ е точно определенъ,
записването може да се прекрати и преди 9 септември, ако
числото бѣде попълнено.

2. Родителитѣ на следвацитѣ вече ученици да побър-
затъ и ги запишатъ, за да не бждатъ измѣстени. Дирек-
цията не запазва мѣста. При записването на деца отъ II, III
и IV отдѣления — да се явятъ само родителитѣ — при-
сѣтствието на децата отъ тия отдѣления не е необходимо.

3. Записването става лично отъ родителитѣ на децата.

4. Записването на ученици и ученички за I отдѣление
става въз основа на бюлетина за раждане или извлечение отъ
акта за раждане или кръщелно свидетелство. Децата отъ
I отдѣление трѣбватъ да се явятъ при записване заедно съ
родителитѣ си.

5. Ученици, родителитѣ на които не сж доизплатили
миналогодишната си училищна контрибуция, нѣма да бж-
дѣтъ презаписани.

6. При записването всѣки родителъ внася половината
отъ определената му минала годишна контрибуция. За но-
возаписанитѣ се внася 50 лей.

ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА

ПО БЪЛГΙΑ СВѢТЪ

НАЙ БЪРЗОТО ЖИ- ВОТНО

Повторитѣ на този въпросъ
очуду много хора. Нито
тата, нито страусътъ, нито
тъ сж най-бързитѣ живо-
ни свѣта. Най-бързото жи-
во на свѣта е паякътъ! Из-
вѣсно е, че единъ паякъ
да измине, при бѣгство,
една секунда едно разсто-
яние, което отговаря стокра-
та дължината на тѣлото му.
Някое друго животно на
свѣта, което да е по-бързо отъ
паяка. Единъ човѣкъ трѣб-
ва да измине 170—180 метра
за да достигне
паяката на паяка.

ЛАТИ СИ АБОНАМЕНТА!

ВЪЗНАШ

— Въ нашите градове съществува една неоснователна тревога, създадена от зловредните слухове, че „шли да бъдат закрити българските частни училища“.

Дължим да съобщим, че всички български частни училища, които съществуват миналата година ще бъдат открити и през учебната 1936—37 година.

По отношение на Базарджик, вероятно е, че изпратената напоследък делегация да ходатайства за откриване още едно основно училище, не е могла да се яви пред г. м-ръ председателя. На нейното заявление е отговорено, че е „препратено въ м-ството на просвещението“.

— Въ полицията е задържано едно лице, подозримо като автор на обира в магазина на Ст. П. Смоковъ, както и на други кржби извършени напоследък в града ни. Предполага се, че скоро ще бъде разкрита цялата апарх банди, която ограби толкова много граждани.

— Старецът Георги Вълнаровъ от града ни, завчера е бил жестоко бит от полските пазачи на с. Сюйчук поради това, че той често минавал по този път, от където постоянно задигали сѣно. Невинно битият старец е подал оплакване до надлежните власти.

— „Либертата“, орган на местната Нац.-църанистка организация (Нац.-църанистият у нас имат два органа), помества една хара, зрна ста-

тия под заглавие „За всички румънци“. Статията не носи никакъв подпис. От нея се научаваме, че без изненада, „причината“ за разцеплението въ организацията: българити!.. Тъ всички разединението! Нашият партизанствуващи може да си вземат бележка.

— На 1 септември, се откриха въ с. И. Г. Дука (Касъм) годишния пазар. На 6, 7 и 8 септември ще има пазар за продажба на добитък, а през следващите дни ще се устройват конни надбягвания и др. игри.

Правят се голѣми приготовления.

— От Силистра съобщават, че въ с. Олуклий се е случило едно рѣдко нещастие, което дало повод на всевъзможни коментари между населението; а именно: девойката Емпиолъ Даутъ била нападната и съборена на земята от една необикновена голѣма змия. Действително змията имала необикновени размѣри. Селянитѣ, обаче, говорили за появата на... аждерѣ!

— Г-ца Кръстинка Г. Янакева и г. Дим. Денчевъ, учител въ местната Бълг. Мжжка гимназия, на 24 т. м. сключиха граждански брак.

Щастливи пожелания на младата двойка.

— На 6 септември въ града ни се устройва голѣмо авиационно празненство.

Rulmentii FAG

SECERISUL
Va asigură recolta!

ARATUL
TREERATUL
MORARITUL

PREȚURI RULMENT PENTRU AUTOMOBILE, TRACTOARE ȘI INDUSTRII MARCA FAG ȘI TIMKEN GĂSIȚI LA DEPOZITARUL PENTRU BAZARGIC STEFAN P. SMOKOFF

STR. „I. G. DUCĂ“ 44

Съобщаваме на всички индустриалци, земедѣлци, притежатели на мотори, трактори, харманки и др. машини, че имаме представителството на най-прочутите лагери (rulmentii) на фабриката „FAG“ и „TIMKEN“, които ще измѣрват постоянно на депозитъ въ магазина ни, при най-износни цени и условия.

СТ. П. СМОКОВЪ

Ул. „I. G. DUCĂ“ 44 — Базарджикъ

во, подъ покровителството на окр. управителъ, г. Енрикъ Войнеску. Ще участвуватъ най-известните румънски лѣтци.

— Д-ръ Т. Ханджиевъ се завърна и приема болни презъ всѣко време на деня. Медицински кабинетъ на ул. „Пр. Илияна“ (Шадрафанския площадъ).

ОБЯВА

Българското първоначално училище отъ гр. Базарджикъ, съобщава, че записванията започватъ отъ 1 септември и продължаватъ до 10 септември.

Записванията стаатъ лично отъ родителитѣ, тъй като има да се изпълнятъ известни формалности.

ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА

ВИНАГИ

пресни зеленчуци всички видове ще намерите въ склада на

КОЛЮ ГЕОРГИЕВЪ
ул. „И. Л. КАРАДЖАЛЕ“ 2

— Базарджикъ —

ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ

ПРОДАВАТЪ СЕ

НА ИЗНОСНА ЦЕНА

къща съ 3 стаи, домъ, кладенецъ съ сладка вода, 1500 кв. м. дворъ.

Споразумение
ул. „Ласкаръ Катаржиу“
— Базарджикъ —

Чети в-къ
Добруджански гласъ

Продатка „IZVOR“ — Базарджикъ

О Б Я В А

Дирекцията на местната Частна Българска Мжжка Гимназия, обявява за знание на ученицитѣ и родителитѣ имъ, че

На 25 т. м. въ гимназията се откриватъ безплатни занимания за подготвяне на ученицитѣ за поправителните изпити.

Поправителните изпити започватъ на 1 септември. Ученици, които подлежат на поправителен изпитъ или иматъ годишен изпитъ трѣбва да подадатъ заявление най-късно до 31 т. м.

Записванията на нови ученици започватъ отъ 2 т. м. и ще се приключатъ следъ като се попълни определеното число. При записването се необходими: 1) свидетелство за образование, 2) свидетелство за ваксинация, 3) кръщелно свидетелство.

Презаписванията започватъ отъ 1 септември. При записването или презаписването се внася 100 лей такса за записване и 500 лей изпитна такса.

Директоръ: Стоянъ Ивановъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2

Дирекцията на Бълг. Ч. Дев. Гимназия отъ гр. Базарджикъ, обявява за знание на ученицитѣ и родителитѣ имъ, че записванията за новата учебна 1936/37 година започватъ на 26 августъ т. г.

При записването всѣка ученичка внася такса 600. Ученицитѣ отъ 1 кл. се задължаватъ да приложатъ при записването следните документи: 1) свидетелство за IV отд., 2) кръщелно свидетелство, 3) извлечение отъ регистъра за раждането, 4) свидетелство за ваксинация.

Директорка: Г. И. Кузманова

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Вътрешни, детски и венерически болести
— Приема презъ всѣко време на деня —
Ул. „Принципеса Илияна“ 1 [Шадрафанския площадъ] — Базарджикъ

КУПУВАМЪ:

1). Облигации отъ бълг. д-ство „Червенъ кръстъ“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ „Банка Индустрия“. 4). Облигации отъ Държавнитѣ заемни, акции отъ банка „Канаиръ“ и „Винторулъ“.

Правя осигуровки срещу пожаръ и животъ
ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осиг. д-ство „НАЦИОНАЛНА“
Bazargic, Str. „Principala Mihail“, 21
Собственикъ, отг. редакторъ Я. Яневъ

КНИЖАРНИЦАТА
„ЧАУШЕВЪ“
отъ гр. Силистра

съобщава, че е снабдена съ прочутитѣ фотографически апарати „WELTA“.

Г. Г. фотографии, любители и амбуланти ще намерятъ при най-износни условия и винаги прѣснѣ стъкла „VERAX“ и „MIMOZA“, филми, различни размѣри хартия и картички „LODICO“

Също има и всички видове принадлежности: картони, сушилни, триножници, химически кесели и др.

3 — 3

Печатница „ИЗВОРЪ“